

igazságot kell megmutatnia. Csak az igazságot képviselő ember lehet Isten előtt igaz ember. Ilyen volt Jézus mindenáron és minden körülmények között. Még élete árán is.

Mivel annyian eltemetik az igazságot, Ő egy ellenáramot indított el: az igazság feltárásának és felragyogtatásának áramát. Az emberiség akkor lesz boldog, ha nem hatalmaskodó és az igazságot elfojtó kiskirályok ülnek majd a trónon, hanem maga az igazság.

3.3. Nem aszkéta, hanem természetet és életet szerető
Keresztelő János tanítványai is, a farizeusok is folyton számon kérték tőle a hagyományos aszkézis elmaradását, főleg a böjtölést. Noha mi tudjuk, hogy működését épp nagyon szigorú 40 napos böjttel kezdte, mégsem csodálkozunk a farizeusok kritikáján, hiszen valóban nem a böjtölés és nem a keresett és mutogatott aszkézis volt jellemző rá.

Igaz, a másik végletet is hamisnak tartjuk. Az iménti tábor ugyanis falánknak és borissának nevezte, mivel nem egyszer látták őt résztvenni lakodalmakon, lakomákon. Hiszen szerette az emberek egymásratalálásának és örömeinek ezt a módját, többször az Isten Országá örömeit is Lakomához hasonlította. Ráadásul első csodája is egy lakomán a víz borrá változtatása volt, és azt se felejtsük, hogy az előkelő emberek lakomameghívásai adtak módot neki emberi kapcsolatok kiépítésére és nagyon sok tanítás elmondására. Azt sem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy a nem túltáplált tanítványok számára, akik néha kalásztépdeséssel enyhítették kínzó éhségüket bizony jól jött, ha ilyen lakomameghívásokon részesülhettek jobb falatokban és tölthették meg kielégítően gyomrukat.

Jóllehet ennyi szempontot tudtunk összeszedni Jézus mentegetésére, mégis az az igazság, hogy nem volt falánk és borissza, de az is igazság, hogy a fejezet címe bizony alkotórésze volt lelkületének. Tudta, hogy a szépet és jót Isten adta az embernek. Tudta elfogadni, tudott örülni neki. Nem látott bünt abban, ha élvezi. Az életszentséget nem a rendkívüli önmegtagadások gyűjtögetésében látta, hanem az irgalmas szeretetben. Viszont szent igaz, hogy amikor a Lélek ügye, az Isten Országá építése nagy erőbedobást kívánt, akkor ennek annyira alája tudta rendelni a testet és a testi örömeiket, hogy akár teljesen is félretolta ezeket.

Természetszeretete akár legendás is lehetne. Nemcsak azért, mert imáit is segítette a hegyről lenéző távlat és csend, hanem főleg azért, mert tanítása tele van tűzdelve természetszeretetének, sok-sok megfigyelésének nyomaival. Ezekben a természeti szépségekben és gazdagságokban Atyjának gondviselését látta. Ezért olyan közvetlenek és valóságűek példabeszédei. Úgy szerette és úgy látta a természetet, hogy mögötte mindig az Isten jóságát és szeretetét vette észre, és mutatta meg nekünk is. Jézus lelkiségére vetettünk 3x3 azaz kilenc szempontból egy-egy pillantást. Hármat lelkületi alapállására, hármat gyakorlati összetevőire és hármat a

színező elemekre. Most Jézus lelkiségét tükörnek használva megvizsgálhatjuk saját lelkiségünket. Legkevésbé az alapállásban lenne szabad eltérnünk tőle, és legjobban a színező elemekben térhetünk el.

1974

KIRÁLY IGNÁCZ

BECSÜLET ÉS/VAGY BOLDOGULÁS?

A mindennapok morális kérdése. A Jézushoz igazodni akarók világban betöltött minőségi jelenlétére kérdez rá. Lúzer senki nem akar lenni, de betyárkodni sem akarunk. Élni és élni hagyni, elfogadott közbeszédét kiegészítem: élni-élni hagyni-ÉLTETNI. Ez annyival több, mint a helyezkedő, ügyeskedő életvitel, amennyivel pozitívabb jótetteket gyümölcsoz.

A becsület egy adott értékszemléleten belüli korrektség. A csibészek között a csibészbecsület, a betyárok között a betyárbecsület a természetes. A világ fiai között a tisztességes szóval szokták jelölni azt a magatartást, mely az elfogadott normákat nem sérti. Megbecsülésre az etikai értékszemléletben jól teljesítők méltóak. A minimum talán így fogalmazható meg: ne érje szó a ház elejét. Ebbe is, sajnos, bele érhető, hogy csak ki ne derüljön a turpisság. Ebbe is benne lehet, hogy semmi bajt nem csinállok, ha másoknak konkrét kárt nem okozok betyársággal.

Erre és ehhez hasonló emberi megfontolásokra épült az „átkosban” a feketepiac, a leeső javak lenyúlása, a jókor és jó helyen levésből kihasznált zsebre dolgozás. Közöttünk azonban ne így legyen... A lehetőségek előnyös kihasználása nem az életképesség, a talpraesettség jele?

A boldogulás a közbeszédben a földi, egzisztenciális előnyök megszerzése és hasznélvezése. Mércé talán így fogalmazható meg: a szükséges és elégséges mértéket betartani. Ebben azonban ott a sokféle értelmezés lehetősége. Mi a szükséges nekem? Hol mondom, hogy ennyi és ez elég? A javak birtoklása a javak kezelésének feladatát is jelenti. Semmi nem az enyém, de rám van bízva! A jézusi ember ott kezdődik, hogy az „enyém” fogalmát az „értük” fogalmára cseréli. De hát, mi ebben a boldogulás, a jézusi boldogság? Az, hogy a másokért élés százannyit gyümölcsoz, ha már százan élnek ezt a harácsolással szembeni „kaparj kurta” magatartást elutasító viselkedést, az „osztozást”.

Ez azt jelenti számomra, hogy a teremtésből adódóan a létfenntartás és fajfenntartás ösztönét igyekezni kell nem állatiasan (animálisan) megélni, sőt túl az emberiesen (humánusan) is, Istennek tetszeni akaróan (divinálisan) valósítani.

Legyen mindannyiunk számára boldogság-gyümölcse, a boldogulni akarás jézusi megélése!